

Introduction to Ha'amek Davar

מבעל המחבר העמק דבר. להראות כי מקראי קדש יש בהם תוך ובר. ומובנים להוגה בהם לפי כח אותו הגבר:

א. בעת אתה הקב"ה מרבבת קדש ובידו אש דת לישראל. הגביל כח כל אחד מהעומדים לפני ההר. גם בעמידתם סביב ההר וכדכתיב בפ' יתרו והגבלת את העם סביב לאמר. ולא כתיב והגבלת את ההר כמש"כ להלן הגבל את ההר וקדשתו. אלא הפי' שמלבד קדושת ההר עצמו שהיו מוזהרים כל ישראל באזהרת מיתה שלא לעלות עליו. עוד הוזהרו באזהרת עשה לעשות גבולין לעם בעמידתם סביביו היינו הכהנים הנגשים אל ה' קרוב לההר. ראשי העם אחריהם. והמון עם ה' מאחוריהם. נשים עבדים וטף מאחוריהם. ועי' מש"כ בפנים בס' דברים ה' כ'. והגבלה זו היתה לפי השגת כח הקדושה שחלה אז בשפע על כל אחד. ומ"מ לא נשתוה שפע נבואה לכל העומדים. אלא כפי עמידתם כך היתה השגתם. וכך היתה הבנתם בדבר ה' וכידוע מאמרם בשמ"ר פ' כ"ט קול ה' בכחו לא נאמר אלא קול ה' בכח. בכח של כל אחד ואחד:

ב. וכך הוא לדורות אין הבנת כל האדם שוה במקראי קדש...

Shemot 19

12. And you shall set boundaries for the people around, saying, Beware of ascending the mountain or touching its edge; whoever touches the mountain shall surely be put to death.'

יב. והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגיע בקצהו כל הנגיע בהר מות יומת:

23. And Moses said to the Lord, "The people cannot ascend to Mount Sinai, for You warned us saying, Set boundaries for the mountain and sanctify it."

כג. ויאמר משה אל יהוה יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו:

Devarim 5

19. The Lord spoke these words to your entire assembly at the mountain out of the midst of the fire, the cloud, and the opaque darkness, with a great voice, which did not cease. And He inscribed them on two stone tablets and gave them to me.

יט. את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויקתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי:

20. And it was, when you heard the voice from the midst of the darkness, and the mountain was burning with fire, that you approached me, all the heads of your tribes and your elders.

כ. ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותיקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:

21. And you said, "Behold, the Lord, our God, has shown us His glory and His greatness, and we heard His voice from the midst of the fire; we saw this day that God speaks with man, yet [man] remains alive.

כא. ויתאמרו הן הראינו יהוה אל הינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הדה ראינו כי ידבר אל הים את האדם וחי:

22. So now, why should we die? For this great fire will consume us; if we continue to hear the voice of the Lord, our God, anymore, we will die.

כב. ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הדאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אל הינו עוד ומתנו:

23. For who is there of all flesh, who heard the voice of the living God speaking from the midst of the fire, as we have, and lived?

כג. כי מי כל בשר אשר שמע קול אל הים חיים מדבר מתוך האש כמונו וחי:

(כ) כל ראשי שבטיכם וגו'. כבר נתבאר לעיל א' כ"ב. דלהכי כתיב זה הלשון ולא כולכם. משום שלא יה באסיפה והסכם כל העם אלא הראשים והזקנים שעמדו בסמוך להר קרבו למשה מיד אחר הדברות: